

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19
120 00 Praha 2

Sp. zn.: **17 C 9/2010**

Žalobce: **Tomáš Pecina**
Slezská 56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaná: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**
Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2
IČ: 00025429

Odvolání

**žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne
29. 10. 2010, sp. zn. 17 C 9/2010,**
podaná podle ustanovení § 201 *et seq.* občanského soudního řádu
(dále jen „**OSŘ**“)

Elektronicky

Bez poplatku [§ 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 549/1991 Sb.]

Bez příloh

I.

1. Žalobci byl doručen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 10. 2010, sp. zn. 17 C 9/2010 (dále jen „**napadený rozsudek**“), jímž tento soud zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhá zadostiučinění v penězích ve výši 50 000 Kč s příslušenstvím za průtahy v řízeních vedených Městským soudem v Praze pod sp. zn. 7 Ca 240/2005 a 7 Ca 274/2008 a Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 As 52/2007.

2. Protože napadený rozsudek je založen na vadném právním posouzení věci, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

odvolání

ve smyslu ustanovení § 201 *et seq.* OSŘ z důvodu podle § 205 odst. 2 písm. g) OSŘ a navrhnout, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že podané žalobě zcela vyhoví.

II.

3. Soud I. stupně dovedil, že žalobou uplatněný nárok je promlčen. Tak tomu však není, a to z následujících důvodů:

4. Jak vyplývá ze skutkových zjištění, která obvodní soud učinil, podkladové řízení, v němž jsou namítány průtahy, skončilo dne 4. 5. 2009. Výzva žalované byla žalobcem učiněna dne 21. 7. 2009, přičemž ta ji vyřídila dne 12. 8. 2009. Jestliže žalobce svou žalobu podal až dne 20. 1. 2010, stalo se tak podle mínění prvostupňového soudu až poté, co došlo k promlčení pohledávky.

5. Obvodní soud na tuto situaci mechanicky aplikoval ustanovení § 32 odst. 3 a § 35 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOŠ**“), aniž by však přihlédl k ustanovení § 15 odst. 2 ZOŠ, které stanoví, že domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

6. Závěr napadeného rozsudku, že promlčecí doba plynula i v době mezi 12. 8. 2009 a 20. 1. 2010, kdy žalobci v uplatnění nároku u soudu bránil zákonný zákaz tak učinit, je nejen příkře nesouladná se smyslem a účelem institutu promlčení, ale je zcela evidentně i ústavně nekonformní.

III.

7. Je-li účelem promlčení akcentovat princip právní jistoty a vést žalobce k tomu, aby v souladu se zásadou *vigilantibus iura* uplatňovali své nároky včas, je třeba právní předpisy vykládat takovým způsobem, aby jim možnost uplatnit nárok u soudu nebo jiného orgánu byla zároveň efektivně zajištěna. Závěr, že žalobce měl svou žalobu podat v době, kdy tak učinit v souladu se zákonem dosud nesměl, je vůči němu šikanosní a svědčí, pokud má žalobce užít na adresu soudu co nejmírnějšího možného vyjádření, o tom, že soud I. stupně nad svým rozhodnutím příliš nepřemýšlel.

8. Dovedeno *ad absurdum* výklad provedený prvoinstančním soudem znamená, že odpovídá-li žalovaná na výzvu k zadostiučinění následujícího dne poté, co tato byla podána, zkracuje se šestiměsíční promlčecí doba na jediný den, neboť již druhého dne po skončení řízení, v němž jsou namítány průtahy, bude taková výzva učiněna opožděně. Vznik promlčení tak není závislý na jednání žalobce, nýbrž naopak na jednání žalované, která ho může dostatečně promptní reakcí na výzvu k plnění sama docílit.

IV.

9. Dospěl-li, jak odůvodnění napadeného rozsudku naznačuje, soud I. stupně k závěru, že použité ustanovení zákona je v rozporu s ústavním pořádkem, měl podstupovat podle ustanovení § 109 odst. 1 písm. c) OSŘ a předložit věc s příslušným derogačním návrhem k rozhodnutí Ústavnímu soudu.

10. Podle názoru žalobce však taková situace nenastala a vnitřní rozpor mezi shora citovanými ustanoveními ZOŠ umožňuje ústavně konformní výklad, a to takový, že stavění promlčecí doby bude posouzeno jako trvající po celou šestiměsíční lhůtu určenou k předběžnému projednání nároku u orgánu žalované, kdy žalobce dosud nemůže svůj nárok uplatnit u soudu.

11. Alternativně je rovněž možné posoudit za takových okolností uplatněnou námitku promlčení jako šikanosní výkon práva a nepřihlédnout k ní.

V.

12. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhoví a přizná žalobci nárok na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

VI.

13. Protože soud, který by měl o žalobcově odvolání rozhodovat, se sám na průtazích v podkladovém řízení značnou měrou podílel, žalobce zároveň podává

námitku podjatosti

směřující vůči všem soudcům Městského soudu v Praze, kteří by měli o jeho odvolání rozhodovat.

V Praze dne 10. prosince 2010

Tomáš Pecina